

1. Vad heter du?

- Karin (*Lind*)
- Simon (*Hägglom*)
- SIMKA

2. När började du med konst?

K - När jag var 15 år

S - och jag var 42 (*skratt barnen som intervjuar: - Vilken stor skillnad!*)

3. Finns det nånting du inte tycker om att jobba med?

K - Nej

S - jo, jag måste... alltså, idag skulle jag laga växlarna på en cykel och det hatar jag. Jag är jättedålig på att ställa in såna här tekniska växlar och sånt, så det kan jag säga, det ogillar jag.

4. Ville du bli konstnär när du var liten?

K - Ja, det ville jag.

S - Inte jag, visste knappt vad det var

5. Hur många konstverk har du gjort?

K- Oj, jättemånga. Vad ska jag svara på det...hur många som helst.

Barnen: Säg några populära då?

K- Jag har sålt mycket skulpturer och många målningar och vi har gjort mycket offentliga verk, vi har gjort ett verk som heter *Alice i underlandet*, på ett fängelse, ett stort träd.

S - Vi har gjort mycket konst som är på sjukhus också, på Astrid Lindgrens sjukhus.

K- Ja, jag har gjort väldigt mycket, det var en svår fråga.

S - och jag har inte gjort lika mycket för jag är en ung konstnär, jag började plugga konst när jag var 42. Jag kanske har gjort i alla fall... 30 verk eller så.

6. Vilken är din favoritfärg?

K - Min är orange,

S funderar. Karin skrattar K - vilken tur att du hade en orange tröja idag! (*Simon har en orange tröja på sig*)

S - Ja det blir väl nästan orange då, samma.

7. Vilket material gillar du att jobba med?

K - Jag tycker om att jobba med lera. Och om att måla. Och jag tycker också om andra material ... som socker.

S - Jag gillar att jobba med lera och jag gillar också att jobba med betong.

8. Vad blir du inspirerad av när du gör konsten?

K - Det var en svår fråga ... av en film, av nåt jag ser i naturen, av nåt jag läser, om jag tycker det är viktigt.

S - Jag tror nog att jag ofta blivit inspirerad av en dröm som jag har haft. Jag kan vakna upp och oj, så har jag en ny idé.

9. Hur hittar du på namn till dina konstverk?

K - Vilka svåra frågor!

K - När vi jobbar tillsammans pratar vi jättemycket om vad våra verk ska heta och varför de ska heta det. Då diskuterar vi, samtalar fram det.

S – ja.

10. Hur får du andra människor att bli intresserade av din konst?

K - att visa den och berätta om den. Så är det faktiskt.

11. Vilket är ditt favoritdjur?

K - Det är nog en räv

S - Padda!

12. När började ni jobba tillsammans som SIMKA?

S - Det var nog 2003. Vi gjorde en installation med robotgräsklippare som klippte en text. Det var en stor yta.

Vad stod det?

S - FRITID. Det gick en gräsklippare i varje bokstav, det var en el-slinga i marken som satte gränsen för varje gräsklippare, så den gick där och betade hela tiden. Det andra växte ju så att man kunde läsa. Då handlade det lite om att vi kunde resa bort och gräsklipparna tog hand om det och skapade fri tid.

13. Hur kom ni på idén att jobba tillsammans?

K - Jo, vi var först assistenter. Simon var assistent till mej och jag var assistent till honom och så tänkte vi att vi kunde ju jobba ihop istället. För vi pratade om all konst hela tiden och så möttes vi på konsthögskolan när vi gick där.

S – Vi levde tillsammans, vi blev ett par och först jobbade vi inte ihop, men vi hjälpte bara varandra och tillslut blev det enklare att bestämma att jobba tillsammans

K - Vi tyckte det var spännande

S – Så kallade vi oss för SIMKA och så jobbar vi tillsammans

K & S - Vi jobbar var för sig också.

14. Hur kom ni på namnet SIMKA?

S - Först höll vi på, man ska hitta på ett namn och då försöker man komma på världens smartaste namn, man kan nästan slå knut på sig själv för att komma på ett namn . Och så man måste också få sitt namn godkänt av ett ställe som heter Bolagsverket och då får man inte ha ett namn som liknar något som redan finns och så letade vi och försökte ...

Det tog 2 år, vi fick nej på alla förslag som vi skickade in och så sa vi, äsch, vi heter bara, våra namn, Si och Ka, Simon och Karin. Så blev det SIMKA. Och jag har haft ett problem för att jag heter Häggblom i efternamn. Jag kommer från Åland i Finland och Häggblom är inte vanligt i Sverige. Det är aldrig någon som hör mitt namn rätt. Jag blir tokig på det, de tror bara att jag heter Hägglund, då är det enklare med SIMKA, det går fram.